

[Gustav Pedersen.]

med de Ønsker, der er fremsat. Man maa gaa ud fra, at de Folk, der tegner en Forsikring, i hvert Fald ved, at de Oplysninger, de skal afgive, skal være rigtige, og hvis de søger enten at skaffe sig særlige Fordele eller skaffe sig mindre Forpligtelser ved urigtige Oplysninger, saa maa de ogsaa tage det økonomiske Ansvar, der følger dermed.

Heller ikke Skærpelsen vedrørende Deltagelse i Flyvning ud over almindelig Passagerflyvning kan anses for at være af en saadan Karakter, at den skulde give Anledning til Betæneligheder.

Lovforslaget har været til Behandling i Landstinget, har været i Udvalg der og er enstemmigt tiltraadt af Udvalget og enstemmigt vedtaget i Landstinget. Under Hensyn hertil og under Hensyn til, at Lovforslaget gerne skulde være vedtaget inden dette Aars Udgang af Hensyn til Bonusberegningen i Januar 1937, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i dette Ting.

Vanggaard: Forsikringsaftaleloven af 1930 har jo en nok saa vid Margen som den særlige Lov for Statsanstalten for Livsforsikring, og det Ønske er opstaaet hos Statsanstalten at faa visse forsikringsmæssige Forhold mere i Lighed med dem, der er gennemført i de private Selskaber. Det er egentlig det, de foreslaaede Lovændringer tilsigter, saaledes ogsaa specielt den om Kvindernes Ligestilling med Mænd forsikringsmæssigt. En saadan Ligestilling er allerede gennemført for Forsikringer, der er tegnet efter 1926, men gælder ikke for de Kvinder, som har forsikret sig før 1. Januar 1926, saaledes at de ved Bonusudbetaling hidtil har faaet et mindre Beløb end Mændene, og da der nu staar en ny Bonusperiode for umiddelbart efter Nytaar, er det ønskeligt at faa dette Forhold ændret, og det er vel Hovedgrunden til, at Lovforslaget er fremsat og ønskes gennemført inden Juleferien.

Jeg hilser med Glæde, at Tillægspræmien for de unge Søfolk stryges. De har svært nok endda ved at opretholde deres Forsikringer, og Tillægspræmien kunde virke byrdefuld for dem.

Ved Selvmord er der foreslaaet Lempelser, idet Bevisbyrden under de nuværende Forhold tit og mange Gange har givet Anledning til pinlige og unødige Retsstridigheder af forskellig Art.

Jeg hilser endvidere Ændringen til § 23 med Glæde. I den nuværende Lov

staar der, at det er en Betingelse for Præmiefritagelse, at Tabet af Erhvervs- og Arbejds- evnen ikke skyldes Deltagelse i Krig, Forsæt eller grov Uagtsomhed. Vi kan næppe tænke os, at danske Statsborgere deltager i Krig, uden at det gælder Fædrelandets Forsvar, og i saa Tilfælde vilde det være urimeligt, synes jeg, at sidestille Deltagelse i Krig med Forsæt eller grov Uagtsomhed, saa jeg hilser det med Glæde, at Ordene „Deltagelse i Krig“ udgaar. At Fristen for Præmieindbetaling udskydes noget, saa Forsikringstageren faar større Mulighed for at bevare sin Forsikring, maa ogsaa siges at være af det gode. Til Gengæld har Landstinget bibeholdt Fristen paa 3 Maaneder, inden Rentebetaling indtræder. Det synes jeg er rigtigt og nødvendigt. Finansministeren oplyste, at Statsanstalten kunde ønske flere Ændringer, navnlig en Skærpelse af Reglerne om urigtig Oplysning om Helbredstilstand. Dette Spørgsmaal har været taget op i Landstinget. Alle Selskaber er interesserede i det Spørgsmaal, og som den højtærede Finansminister nævnte, vil de, i det Tilfælde de gennemføres for Statsanstaltens Vedkommende, utvivlsomt straks blive taget op af de private Selskaber. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at det maaske alligevel ikke var helt klogt, at Rigsdagen i Forsikringsaftaleloven gik bort fra de obligatoriske Lægeerklæringer, nu kræves der kun Erklæringer paa Tro og Love, men Menneskene — i alt Fald nogle af dem — er ikke saa gode, som de burde være, det har vist allerede Biskop Balle opdaget og skrevet i sin Lærebog, og man har derfor faaet Erklæringer, som er problematiske, hvilket man nu søger at værges sig mod. Det havde vist været bedst, om vi havde beholdt obligatoriske Lægeerklæringer, men de kan naturligvis indføres paa ny ved senere Lejlighed, hvis det skulde vise sig, at der stadig væk er for mange Lakuner i den private Erklæring.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling og Gennemførelse her i det høje Ting.

Fibiger: Efter at Sagen har været behandlet i Landstinget, og man dør baade med Hensyn til Ændringerne og med Hensyn til selve Forslaget har været enig, skal jeg paa mit Partis Vegne give Tilslutning til, at Lovforslaget gennemføres hurtigt i uændret Skikkelse.

Rasmussen (Gylling): Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til